

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 30 de maig del 2017

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i els magistrats M.I. Sr. Vincent ANIÈRE i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- En data 13 de març del 2015, la representació processal de la Sra. J.P.R. va formular demanda contra el Sr. J.A.F. i, després d'invocar els fonaments de dret aplicables al present supòsit, va interessar que es dictés sentència per la qual es declarés la separació matrimonial d'ambdós consorts i la dissolució del seu règim econòmic matrimonial, atribuïnt a la seva patrocinada l'ús del domicili que havia estat conjugal, radicant aquest a l'Edifici X de Sant Julià de Lòria, amb el seu aparcament i traster i decidint que les càrregues familiars derivades de les propietats comunes haurien de ser satisfetes per meitats entre ambdós litigants, declarant que no hi havia lloc a fixar cap pensió compensatòria, ni a efectuar especial condemna en costes de la instància a cap d'ells.

II.- Per escrit enregistrat en data quinze d'abril del dos mil quinze el Sr. J.A.F., actuant en nom i interès propis, contestà a la demanda de separació matrimonial, manifestant que no s'oposava a la separació sol·licitada per l'adversa, però demanava que no es pronunciés l'atribució definitiva de l'ús del domicili conjugal a favor d'aquesta en ser injust i veient més encertat que aquest fos adquirit per un d'ells i, de no ser així, posar-lo a la venda amb les compensacions necessàries, que en aquest cas s'haurien de fer segons exposava en el cos del seu escrit d'al·legacions, i s'atribuís a les parts la propietat d'aquells altres béns que enumerava.

III.- La Sentència dictada per l'Hble. Batlle en data 7 de desembre del 2016 va decidir:

“Primer.- declarar a efectes civils la separació matrimonial dels cònjuges Srs. J.P.R. i J.A.F., fent-se menció que la fermesa de la present resolució té com efecte i determina la dissolució del règim econòmic del matrimoni;

Segon.- ratificar l'ús provisional en el seu moment concedit segons voluntat comuna assolida pels litigants respecte del domicili que havia estat conjugal a favor de la demandant Sra. J.P.R., radicat aquest a l'àtic dúplex de l'Edifici X de Sant Julià de Lòria;

Tercer.- no establir cap pensió compensatòria a favor de cap dels litigants en renunciar-hi els mateixos.

Quart.- sense fer declaració especial sobre les costes d'aquesta instància, procedint-se a la inscripció d'ofici d'aquesta sentència prop del Registre Civil del Principat d'Andorra, i això una volta aquesta esdevingui ferma”.

IV.- Contra l'esmentada resolució formula recurs d'apel·lació la representació processal del Sr. J.A.F. i, en virtut dels arguments que exposa en les seves conclusions, demana que es revoqui la decisió d'atribuir el domicili que havia estat familiar a la Sra. J.P.R.

Ha actuat com a magistrat ponent la M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI

FONAMENTS DE DRET

I.- Resulta de les presents actuacions que en data 17 de febrer del 2015 es va dictar un Aute homologant l'acord al qual havien arribat els consorts, Srs. J.P.R. i J.A.F., en relació a les mesures provisionals sol·licitades per la primera, d'acord amb el què es va pactar, fonamentalment, la separació provisional dels esposos i l'atribució provisional del domicili que havia estat conjugal a la Sra. J.P.R..

Posteriorment, en data 12 de març del 2015 la representació processal de la Sra. J.P.R. va formular demanda de separació contra el Sr. J.A.F., sol·licitant que es donés lloc a la separació definitiva dels consorts, decretant la dissolució del seu règim econòmic matrimonial, atribuint a l'esposa el domicili conjugal, decidint que les càrregues familiars derivades de les propietats comunes haurien de ser satisfetes a raó del 50% cadascú i les derivades del consum anant a càrrec de l'usuari, declarant que no hi havia lloc a fixar cap pensió compensatòria i sense costes.

El Sr. J.A.F. va contestar a la dita demanda oposant-se a que li fos atribuït el domicili familiar a la seva esposa, argumentant que la Sra. J.P.R. no tenia més necessitat de protecció que el sotassignat, que la seva única filla vivia a França i no hi havia altres interessos familiars a protegir que els de caràcter econòmic que calia liquidar, proposant una sèrie de mesures a prendre per tal de resoldre l'atribució dels diferents béns que formaven part del patrimoni dels consorts.

La Sentència objecte del present recurs va decidir, entre altres, ratificar l'ús provisional en el seu moment concedit, segons voluntat comuna dels consorts, respecte del domicili que havia estat conjugal a favor de la Sra. J.P.R. i contra aquesta decisió s'alça el Sr. J.A.F. sol·licitant que es revoqui la dita atribució.

II.- Com a primer motiu del seu recurs argumenta el recurrent que el fet que ell acceptés en el marc de mesures provisionals que s'atribuís el domicili

familiar a la Sra. J.P.R., no vol dir que s'hagi de mantenir aquest criteri en el procediment principal, ja que aquesta acceptació no suposava una renúncia i aquest argument s'ha d'estimar.

En efecte, una cosa és que en el marc d'unes mesures provisionals les parts acceptin l'atribució de l'ús del domicili conjugal a un dels consorts i un altre que aquesta mesura es converteixi en definitiva si en el curs del procediment principal aquell dels consorts al què se li ha atribuït l'ús provisional del domicili conjugal no prova que precisa d'una especial protecció, és a dir si es donen les circumstàncies que justifiquen l'estimació de la mesura sol·licitada, sense que l'acord pres en aquell marc sigui vinculant per les pretensions respectives de les parts en el procediment principal de nul·litat separació o divorci, com destaca l'Aute de data 17 de febrer del 2015 que resol la demanda de mesures provisionals formulada per la Sra. J.P.R.

III.- Argumenta en segon lloc el recurrent que, en el cas present, l'Hble. Batlle no ha pres aquesta decisió tenint en compte les proves aportades per l'agent, sinó entenent que no concorria, ni s'havia produït cap circumstància d'entitat i intensitat suficient com per merèixer en aquestes alçades haver de decidir altrament a com es va decidir en el marc de les mesures provisionals i entén el recurrent que de les proves que aporta la Sra. J.P.R. en la seva demanda no es dedueix que en aquest moment la Sra. J.P.R. necessiti la protecció que aprecia l'Hble. Batlle.

Per tal de donar resposta als arguments del recurrent, cal tenir en compte que els únics documents que s'aporten a la demanda que dóna origen al present procediment que justificaria l'atribució del domicili familiar a la Sra. J.P.R. són l'Aute que resol les mesures provisionals i dues diligències dictades en aquell marc, en virtut de les quals se li lliuren a la Sra. J.P.R. les claus del domicili conjugal dipositades pel seu marit.

No obstant, en el marc de les mesures provisionals es va atorgar el domicili conjugal a la Sra. J.P.R. apreciant que, d'acord amb l'informe clínic signat per la Dra. P.E. en data 29 d'octubre del 2015, des del mes de gener del

2014, la dita senyora seguia controls al CSM, derivada d'urgències, per quadre adaptatiu reactiu a separació matrimonial conflictiva i que, en aquell moment, es veia afectada de nou per símptomes ansiosos i depressius lleus. El motiu de la seva angoixa era, segons el dit informe, que el seu marit volia vendre el pis comú en el qual ella estava vivint i amb el qual tenia un fort lligam emocional perquè va ser a on va viure el fill comú dels litigants fins que va morir l'any 2009, destacava que la pacient presentava inseguretats davant de la possibilitat d'haver de marxar, ansietat i sensació de dol anticipat per aquest tema, raó per la qual la Dra. P.E. entenia que no era recomanable en el seu estat actual un canvi tant important, que a més implicaria una sensació de desarrelament (foli 88).

Pel contrari, segons es dedueix de les actuacions, no existien, ni existeixen raons econòmiques que justifiquin aquesta atribució, ja que els litigants s'han repartit entre ells els diners dipositats en comptes corrents comuns, són propietaris conjuntament de diverses finques, a més de la que constituïa la llar familiar, (folis 64 a 85) i la Sra. J.P.R. i el Sr. J.A.F. són propietaris en exclusiva d'altres (folis 86 a 99 i 117 a 189).

IV.- En aquestes circumstàncies, aquesta Sala considera que, encara que és lògic que la Sra. J.P.R. mantingui un arrelament especial amb el que fou domicili conjugal, no sols pels anys que ha viscut en el mateix, sinó també pels records que li porta del seu fill, no s'ha provat en el marc del present procediment que els símptomes ansiosos i depressius que va patir en un determinat moment hagin continuat fins a l'actualitat i tampoc que aquests, que en el seu moment responien també a una situació de separació matrimonial, s'hagin de perpetuar de manera indefinida.

Per aquestes raons, considerem que la Sra. J.P.R. ha de seguir gaudint provisionalment del domicili que fou familiar fins el moment en què es procedeixi a la liquidació del règim econòmic matrimonial dels esposos i és en el marc d'aquest procediment a on aquests han d'intentar arribar a un acord per tal de que un d'ells, preferiblement aquell que estigui més vinculat al mateix, pugui fer seu el domicili que havia estat familiar, rebent l'altre les compensacions econòmiques adients, ja sigui amb béns o amb diners, dels quals tots dos

disposen, no sols en referència a la meitat del seu valor, sinó també en contrapartida de la seva utilització per part de la Sra. J.P.R. a partir d'aquesta Sentència i fins que s'arribi a liquidar el règim econòmic, mentre que si aquest acord no s'aconsegueix serà precis posar a la venda el dit domicili, podent adquirir-lo un dels esposos pagant a l'altre la meitat del seu valor, o un tercer i repartint llavors entre ells l'import obtingut.

V.- En estimar-se el recurs i atesa la naturalesa del procediment no es fa expressa imposició de les costes d'aquesta alçada en virtut de la facultat que atorga als Tribunals el capítol X de la Novel·la 82.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

ESTIMAR el recurs d'apel·lació formulat per la representació processal del Sr. J.A.F. contra la Sentència dictada per l'Hble. Batlle en data 7 de desembre del 2016 que REVOQUEM PARCIALMENT pel que fa a l'atribució del domicili que havia estat conjugal a la Sra. J.P.R., que tindrà exclusivament caràcter provisional fins que no es porti a terme la liquidació del règim econòmic matrimonial, en el marc de la qual podran arribar a les oportunes compensacions per dividir el patrimoni comú i, en relació al pis objecte del present litigi, acordar que sigui adquirit per un d'ells compensant a l'altre per la meitat del seu valor, o vendre'l a un tercers i repartir-se el preu, CONFIRMANT la citada resolució en tots els demés punts i sense fer especial pronunciament pel que fa a les costes d'aquesta alçada.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-